

BRÁNA

*Časopis sboru Českobratrské církve evangelické v Praze -
Braníku*

číslo 1/2003

OZNÁMENÍ

Pravidelný sborový program

BOHOSLUŽBY: neděle 9,30

před bohoslužbami od 8,30 modlitební chvíle

každou první neděli v měsíci jsou rodinné služby Boží,

každou třetí neděli v měsíci je vysluhována sv. večeře Páně

STARŠÍ DOROST (10-13 let): úterý 17

BIBLICKÁ HODINA: středa 18

BIBLICKÁ VÝCHOVA DĚTÍ: čtvrtek 16

MLADŠÍ DOROST (7-10 let): čtvrtek 17

ODROST (14-18 let): čtvrtek 18

úřední hodiny br. faráře:

pondělí a pátek 10 - 11,30

středa 17 - 18

Kontakty na sbor

Adresa: Sbor Českobratrské církve evangelické

Modřanská 118, 147 00 Praha 4 - Braník

Telefon: 244 461 037

Internet: <http://branik.evangnet.cz>

Bankovní spojení: Poštovní spořitelna, úč. 135027438/0300

Tiráž

BRÁNA

IX. ročník, číslo 1 - leden 2003

pro členy a příznivce sboru ČCE Praha - Braník

vychází jednou měsíčně (kromě prázdnin)

Vedoucí redaktorka: Růžena Černá

Redakční rada: J. Čierná, A. Drápal, P. Říčan, M. Bedrníková

Výkonná redakce: Růžena Černá, Magda Holá

*Uzávěrka v neděli před schůzí staršovstva (druhé pondělí v měsíci).
Příspěvky odevzdejte redakci (pokud možno i na disketě) nebo odešlete e-mailem na adresu:
holmail@quick.cz.*

[Převod do HTML: [Michal Jungmann](#), [Michal Mazný](#) .]

ÚVOD

Slovo na úvod

Milí přátelé,

Začíná nový kalendářní rok a s ním i nový (již devátý) ročník Brány. Jak jste si možná všimli, dostal náš časopis nový kabát. Obálku pro nás navrhl malíř Ondřej Rada.

Obsah se příliš neliší od předchozích ročníků. V časopise chceme uveřejňovat aktuální informace, neformální příspěvky mládeže, vlastní básnickou tvorbu členů našeho sboru i příspěvky odborníků. Máme jich mezi sebou dost, proč nevyužít jejich znalostí? Uvítáme též vzpomínky pamětníků na to, jak branický sbor žil v době svých začátků.

Doufáme, že v každém čísle najdete něco, co vás zaujme. Věříme, že i vy si uděláte čas a podělíte se s ostatními čtenáři o své zážitky, připomínky, otázky, náměty i volnou literární (případně i výtvarnou) tvorbu. Těšíme se na vaše příspěvky a přejeme vám dobrý rok 2003.

Redakce

Posíláme vám novoročenku Marie Plotěné s veršem z 1.Jan 2,17: "A svět pomíjí i jeho chtivost; **kdo však činí vůli Boží, zůstává na věky**"

Rady pro všední den

DNES se vynasnažím prožít den, v němž nebudu chtít vyřešit všechny problémy svého života najednou.

DNES věnuji velkou péči svému vystupování. Budu se chovat důstojně. Nebudu nikoho kritizovat. Nebudu opravovat a napravovat chování jiných ... jen to svoje.

DNES budu jistě šťasten vědomím, že jsem stvořen pro štěstí, které je mi dáno nejen pro onen, ale i pro tento svět.

DNES se přizpůsobím okolnostem a nebudu chtít, aby se okolnosti přizpůsobily mým přáním.

DNES věnuji deset minut svého času dobré četbě. Jako je potrava nutná pro tělesný život, tak dobrá četba je nutná pro život duše.

DNES učiním dobrý skutek a nebudu o tom nikomu vyprávět.

DNES udělám něco, co se mi dělat nechce. Pokud mi to bude proti mysli, vynasnažím se, aby to nikdo nezpozoroval

DNES si určím přesný program. Snad se jím nebudu přesně řídit, ale ustanovím si jej. A vyvaruji se dvojího zla: spěchu a nerozhodnosti.

DNES budu pevně věřit - i kdyby okolnosti ukazovaly opak - že Boží prozřetelnost o mne pečuje, jako by nebylo jiného člověka na světě.

DNES nepocítím strach. Docela jistě se budu beze strachu radovat ze všeho, co je krásné. Budu věřit v dobro. Chci prokazovat dobro po dvanáct hodin denně. Budu posílen v přesvědčení, že dobro musím prosazovat celým svým životem.

Z deníku Jana XXIII.

STARŠOVSTVO

O čem jednalo staršovstvo v lednu

1) Michal Jungmann informoval o změně organizace dorostu. Josef Sýkora odchází z vedení. Děkujeme mu za vykonanou práci. Dorost bude rozdělen na tři skupiny:

a) **odrost** (starší část dorostu od 14 let) - bude víc biblického programu a diskusí.
Schůzky čtvrtek 18 - 19 hod. Vedoucí Jana Kusáková, Jitka Padruňková.

b) **dorost** (10 až 13 let)
Schůzky úterý 17 - 19 hod. Vedoucí Michal Jungmann, Martina Sýkorová, Marie Markéta Zvánovcová.
V rámci biblického programu bratr farář seznámí děti s církevními dějinami.

c) **mladší dorost** (7 až 10 let)
Schůzky čtvrtek 17 - 18 hod. v návaznosti na biblickou výchovu dětí (16 - 17 hod), kterou vede br. farář.
Vedoucí mladšího dorostu Petr Holas a Katka Slabá.

2) Kontrola zápisu z prosincové schůze staršovstva.

3) **Volební sborové shromáždění** bude 23. března 2003.
Únorová schůze staršovstva se bude zabývat přípravou voleb do staršovstva.

4) Sbor v **Dittersdorfu** nabízí branické mládeži starší 14 let možnost strávit velikonoce v Německu.

5) **Nedělní škola** - organizaci bude mít na starosti Anna Víšková, pomáhat jí bude Marta Drápalová, Jana Harvánková a Míša Bedrníková.

6) Rut Nývltová zajistila **opravu varhan** - opravil Ing. Bíca - varhany je třeba zamykat.

7) **Pokladní zpráva** za prosinec schválena.
Adventní sbírka činila Kč 4.570, sbírka na bohoslovce Kč 3.917, na nadaci Klíček bylo vybráno Kč 8.205.

8) Ekumenické shromáždění v rámci **Světového dne modliteb** se uskuteční v našem sboru v pátek 7.3.2003 v 17 hod.

Zapsala R. Černá

Volba nového staršovstva

V neděli 23. března 2003 bude sborové shromáždění volit nové staršovstvo. Pro informaci o tom, kdo může volit a kdo může být volen, uvádíme výňatky z "Církevního zřízení" a "Jednacího a volebního řádu":

1) *Sborové shromáždění tvoří členové sboru s hlasovacím právem.*

2) *Sborové shromáždění jedná o životě a práci sboru.*

3) *Sborové shromáždění volí z členů sboru, kteří dovršili 21. rok věku a kteří mají hlasovací právo, na šestileté funkční období **staršovstvo** spolu s náhradníky.*

Členy ČCE jsou všichni, kdo v ní byli pokřtěni nebo podle jejího řádu do ní přijati.

***Právo hlasovat** ve sborovém shromáždění mají členové zapsaní staršovstvem do seznamu členů s hlasovacím právem.*

Staršovstvo zapíše do tohoto seznamu všechny členy sboru starší 18 let, kteří se činně podílejí na životě sboru, především též účastí na jeho shromážděních.

Členové jiných sborů, kteří se přistěhovali, nabývají hlasovací právo ihned po zjištění, že byli zapsáni v seznamu členů s hlasovacím právem ve sboru, do něhož náleželi.

- .-

V Braníku volíme 12 členů staršovstva a 6 náhradníků. Členem staršovstva je z titulu své funkce i farář sboru.

V kanceláři budou k dispozici seznamy členů - podívejte se laskavě, zda jste v seznamu uvedeni a zda uvedené údaje souhlasí se skutečností .

Nahlaste též jména sester a bratrů, o nichž si myslíte, že by mohli být platnými členy staršovstva

RŮZNÉ

Hovory o křesťanství

Během pondělků od 17.2. do 7.4.2003 (kromě 10.3.) se v našem sboru Českobratrské církve evangelické v Praze 4 - Braníku uskuteční **cyklus diskusních večerů "Hovory o křesťanství"**. Akce je učena pro nevěřící i věřící a zveme tímto i Vás.

Víra a společenství s Bohem jsou pokladem, který se reálně projevuje v našich životech, a tak se o něj chceme podělit s ostatními. Naopak, pohled např. nevěřících lidí na svět je pro nás často přínosný. Vede nás k zamyšlení. Cílem "Hovorů" je tedy společně se zabývat otázkou smyslu života a tím, co nám nabízí Bůh. Ze strany křesťanů bude prostor pro osobní svědectví o cestě víry.

Akce tohoto druhu se koná v našem sboru již počtvrté a je inspirována tzv. Kurzy Alfa, pořádanými v mnoha křesťanských církvích po celém světě. "Hovory" jsou cyklem sedmi pondělních tematických večerů (18 - 20:30 hod.), z nichž každý je zahájen cca půlhodinovým prolovem k tématu (z pohledu křesťanství). Poté následuje moderovaná diskuse účastníků v cca třech skupinách. Během diskuse je k dispozici občerstvení. Součástí večera je krátké hudební vystoupení. Účast je nezávazná a zdarma s možností dobrovolného příspěvku na občerstvení. Není třeba se předem registrovat. Pro zájemce je plánován i společný výlet (asi 8. či 9.3.).

Během večerů se budeme zabývat otázkou smyslu a naplnění života (17.2.), Biblí (24.2.), morálkou lidskou a Ježíšovou (3.3.), problémem hříchu a pokání či "otročtví" a "osvobození" (17.3.), křesťanstvem a církvemi (24.3.), otázkou Konce světa a Posledního soudu (31.3.) a významem modlitby a společenství s Bohem (7.4.).

Při předchozích akcích se každého večera účastnilo 20 až 40 lidí všech věkových skupin, ženy i muži, příchozí hosté i členové sboru. Ve vzniklé neformální atmosféře se účastníci neostýchali říci upřímně svůj názor. Diskuse ve skupinách častokrát po skončení večera pokračovala v cenných osobních rozhovorech. Je pravda, že i přes snahu v úvodním prolovu výstižně shrnout křesťanský náhled, se během diskuse v daném čase vždy nezdaří probrat věc ze všech stran.

Těšíme se na setkání s Vámi.

Bližší informace: internet: <http://branik.evangnet.cz>, nebo

Michal Mazný, e-mail: mmazny@legend.cz, tel. 251 811 645

Křesťané a reinkarnace

Sami sebe se ptejte, zda vskutku žijete z víry, sami sebe zkoumejte. Což nechápete, že Ježíš Kristus je mezi vámi? Ledaže jste před ním neobstáli.

2. Korintským, 13, 5

V dnešní společnosti je myšlenka reinkarnace, přijetí nového tělesného života po smrti, přitažlivým tématem. Svědčí o tom bohatá nabídka literatury na policích knihkupectví. Kolik tu najdeme titulů, např. od známého amerického senzibila Edgara Cayceho (1877-1945). Ten ve svém reinkarnačním zaujetí ve výkladu pro jednu ženu jí přisoudil, že na zemi prožila celkem 20 000 let v asi 330 životech!

Z jedné ankety Gallupova ústavu pro výzkum veřejného mínění na téma reinkarnace vyplývá, že v převtělování věří celá čtvrtina obyvatel našeho kontinentu. A co víc, není mezi nimi poskrovnu křesťanů. Podle bruselského kardinála Godfrieda Danneelse k nim patří dokonce 31% praktikujících katolíků.

Šíření této myšlenky výrazně napomáhá vedle bohaté knižní produkce také popularizace reinkarnace v periodickém tisku, rozhlase a televizi. Ta nabývá zvláštní přitažlivosti v podmínkách duchaprázdného konzumního světa, v němž egocentrická sebezahleděnost a otřesená smysluplnost života vyvolává mnohdy vážné psychické problémy. A právě v tomto duchovním vakuu je živná půda ezoterických duchovních teorií, které jsou i úspěšně komerčně využívány jako v případě tzv.

regresivní reinkarnační terapie, jež hledá příčiny fyzických nemocí, depresivních stavů a dalších psychických poruch v "předchozích životech". Teprve jejich odhalení pak prý odstraní "karmickou zátěž", čímž vytváří předpoklady k uzdravení.

Tajemno, okultní nauky a ezoterika mají pro vnitřně nezakotvené lidi silnou přitažlivou moc. Ti poprávají sluchu i tzv. zkušenostem klinicky mrtvých, které mají reinkarnační teorii potvrzovat. Nezanedbatelný je i motiv jakési duchovní nadřazenosti vyznavačů této víry a pocitu velikášské výlučnosti, která se podle jejich přesvědčení vymyká chápání normálního člověka.

Myšlenka reinkarnace sahá do velmi vzdálené minulosti lidstva, zřejmě až do pravěku. Na území Indie se objevuje již počátkem 1. tisíciletí před Kristem, kdy se tam formují náboženské představy hinduismu. Učení o převtělování se tam zakládá na zákonu o příčině a působení lidského jednání (karma), který určuje charakter budoucích zrození ve formě lidské bytosti různého sociálního postavení nebo případně i třeba zvířete. V nových zrozeních člověk "splácí svůj karmický dluh" a dostává se mu odplaty za jeho činy i myšlenky v minulých životech. Věčný zákon koloběhu reinkarnací, nekonečného řetězce smrtí a nových zrození, se nazývá sansára. Tento zákon tak působí, že všechno, co člověk prožívá v tomto životě je výsledkem jeho chování v minulých existencích. Žádoucím cílem je uniknout z putování koloběhem životů a vymanit se z jeho neúprosné moci a dosáhnout absolutní svobody, jež se nazývá mókša.

V antickém Řecku se s vírou v reinkarnaci setkáváme u orfiků (příslušníků mysteriálního společenství nazvaného podle jeho mýtického původce Orfea) a pythagorejců (nazvaného podle Pythagora ze Samu). Od nich ji převzal mj. filozof Platón (427-347 př. Kr.) a jeho žáci. Inspirovali řadu mystických sekt, a to i v raném křesťanství (gnostici). Na rozdíl od orientálních představ je chápání reinkarnace na západě výrazem naděje v duchovní rozvoj, uplatnění lidské potenciality a seberealizace a považováno za alternativní cestu spásy jako postupného sebevykupování na rozdíl od křesťanské naděje na věčný život z Boží milosti.

Západní okultní tradice, která se zabývá tajnými učenými určenými pro zasvěcené, vyzvedává tzv. duchovní mistry, kteří dospěli nejdále v duchovním vývoji a zasvětili život nezištné službě lidstvu a působili jako jeho vůdcové. Ti procházeli řetězem reinkarnací, aby lidstvu předali nové vývojové impulsy a přispěli k jeho duchovnímu pokroku. Tato myšlenka pochází z tajného spolku rosekruciánů, nazvaného podle jeho zakladatele J. V. Andreaeho, který používal pseudonymu Ch. Rosenkreutz. Cílem těchto utopických sekt bylo naplnění okultních principů a ideálů, které od nich převzaly zednářské lóže. Stojí za zmínku, že jejich příznivcem byl i J. A. Komenský.

S vírou v převtělování se setkáme i v tzv. antroposofii, jež se snaží o rozvoj duchovní potenciality člověka. Jejím průkopníkem je Rudolf Steiner (1861-1925). Antroposofie je odnoží teosofie, u jejíhož zrodu stáli v roce 1875 Američan H. S. Olcott a Ruska H. P. Blavatská.

V dnešní době prožívají nauky vyznávající reinkarnaci velkou renesanci v hnutí New Age (Nový věk), které se šíří z USA.

Křesťanství se proti myšlence reinkarnace rozhodně stavělo. Ireneus z Lyonu začátkem 3. století odsuzoval gnostiky a prohlašoval, že díky víře v jednoho Boha Stvořitele je život každého člověka jedinečný a jakékoli cyklické pojetí vylučoval. V jedinečnosti duše a těla vstupuje v život věčný. Starokřesťanskou tradici shrnuje sv. Augustin (354-430). Odmítnutí reinkarnace vyplývá podle něho z křesťanské víry samé, která chápe Ježíše Krista jako střed a cíl historie. **Reinkarnace zásadně odporuje principům křesťanské víry, která považuje Krista za inkarnovaného Boha, za vtělení Slova Božího, za jediný zdroj a cíl této víry. V ní není pro reinkarnaci místo, protože pro křesťana je život s Kristem jeho životní skutečností i konečným cílem.**

V. Kašík

Z BÁSNICKÉ TVORBY ČLENŮ SBORU

Dotknout se hvězd

Dotknout se hvězd
snad odedávna
každého tajné je přání

Splnit svou touhu
naplnit svůj osud
dotknout se, dosáhnout, uchopit
a mít, a mít
i za cenu zatracení

Dotknout se hvězd
připoutat svůj sen
změnit svou touhu ve skutečnost
jak krásné, jak nebezpečně
je to krásné
naplnit nenaplnitelné

Dotknout se hvězd
dosáhnout všeho
a všechno ztratit

Dotknout se hvězd
a zkamenět

Eva Borecká

ZIMNÍ POBYT NA HORÁCH

Dojmy ze Silvestra

Na konci roku byla levá část kostela prázdná. Naši mladí bratři a sestry odjeli na hory. Jedna část, ti starší, byla i s malými dětmi (v celkovém počtu asi 15) v Krkonoších, ti mladší se vypravili na Šumavu. V Modravě - Stáje jich v době od 26. prosince do 4. ledna bylo asi 30, věkové rozmezí 14 až 32 let. Věkový průměr zvyšoval vedoucí výpravy - Tomáš Bedrník. Sníh nebyl, zato legrace si užili dost:

Dojmy ze Silvestra - aneb zimní pobývání křesťanů z pohledu nezaujatého pozorovatele

Na srazu jsem vyrazil s rezervou a tak jsem se Na Knížecí ocitl docela brzo. Zjistil jsem, že místo srazu není přístupné, tak jsem vyčkával nahore na nádraží. První, kdo byl podezřelý, byla myslím Jana, ale tu jsem nechal projít, protože jsem si nebyl moc jistý, jestli je to fakt ta maska z vánoční hry. Ale ve druhém člověku nesoucím lyže jsem bezpečně rozeznal mistra Jana Amose. Připojil jsem se k němu a tak jsme čekali spolu a postupně se sešli všichni ostatní.

Odjezd byl trochu zdramatizován tím, že Jitka, která měla jízdenky, si odskočila těsně před příjezdem autobusu a my nenašli v jejím batohu místenky. A tak nás všichni předběhli a pár šťastlivců zasedlo naše místa. Mně to ale tenkrát vůbec nevadilo, protože mě zcela ovládla cestovní nálada a vysoká očekávání (ne, že bych si bláhově myslel, že budeme lyžovat).

Cesta byla dlouhá, přestupovali jsme v Sušici. V Modravě nás již očekávali Jirka, Tomáš a Zuzka. Dovedli nás do "stájí" a my jsme se zabydleli.

Možná si říkáte, proč jsem jel na Silvestra právě s Branickou mládeží a nestrávil ho "klasicky". Kdybyste si mysleli, že to bylo proto, že to byla jediná možnost, tak to ne. Nebylo to ani z nudy, jako že bych chtěl pouze vyzkoušet něco nového. I když je pravda, že televizní silvestrovské "show" je stále horší a horší (nebo je to snad tím, že jak stárnu, stávám se moudřejším?). Jeden z důvodů byl, že jsem chtěl zase vidět Anku Holou a Evu Hloužkovou na trošku delší dobu, ale jinak bych řekl, že jsem se chtěl dozvědět něco o křesťanství. A jelikož jsem v létě byl na povedené akci Atletů v akci (taky křesťané), kde jsem ke svému překvapení shledal, že jsou to samí přátelští a zajímaví lidé, tak jsem tak trochu předpokládal, že "braníci" budou také takoví. No, a abych vás zbytečně nenapínal - bylo tomu v podstatě tak, jak jsem předpokládal.

Zpočátku mě překvapil rozsah modliteb a dalších podobných věcí, ale když jsem si pomyslel, že ti lidé jsou skutečně a nezvratně přesvědčeni o tom, že Bůh existuje - pak je to dost logické a pochopitelné.

Snažím se vzpomenout ještě na nějaké dojmy, no, napadá mi, že všichni "teenageři" vypadali dospělejší a ti "starší" většinou vypadali mladě a nechovali se adekvátně svému věku. Dojem na mě udělal také vedoucí Tomáš, jeho exkluzivní výlety a další zajímavosti. Teď už vím, že když se u automobilu udává jako maximální počet 5 osob, tak to znamená, že se tam vejde ale nebudeme to rozvádět.

Líbilo se mi, jak všichni uměli hrát na nějaké hudební nástroje, takže jsme se ani během dlouhých deštivých dnů nijak zvlášť nenudili. O tom tak trochu svědčí i to, že kromě lyží jsem bral skoro zbytečně i učebnice.

Celkově se mi na Šumavě líbilo, poznal jsem nový kruh přátel, jednu velkou šikovnou (ne)sekeru, naučil jsem se (nejen) pěkný rozlučkový rituálek (kolečko) a ujasnil si něco z otázek křesťanského přesvědčení.

Pavel Kukačka

To napsal Jonáš

O tom, že pobyt na horách nebyl žádnou procházkou růžovým sadem, svědčí následující popis zpáteční cesty jednoho z účastníků. Redakce zachovává původní znění, několika cenzurním zásahům se však nemohla vyhnout:

.....Ta cesta s Eustácem byla dost drsná, protože fakt padaly stromy, všude jich byly stovky spadlejch. Pořád jsme vejrali v tý tmě do korun stromů, abychom viděli, kterej padá na nás, takže jsme se občas málem přerazili o strom ležící na zemi. Eustác mě celou dobu přesvědčoval, abych šel s ním až na ten vlak, že se sám bojí. Když jsme přišli do Kvildy k autobusu, tak jsme byli úplně zpocení, protože jsme celou cestu strašně valili - 100km/hod. - nebo tak ňák. Do příjezdu autobusu zbývaly ještě dvě hodiny, a tak strašně lilo, sněžilo a vítr zesiloval, že jsem se rozhodl jít s Eustácem. Rozhodli jsme se, že půjdeme jinou cestou než chodíme normálně, takže jsme pak strašně bloudili v ňákým lese a baterkou objížděli stromy, esli tam není ňáká značka. Pak se trochu začalo rozednívat, takže už to

bylo lepší. Měl jsem běžky přidělaný na báglu. Fungovalo to jako plachta, takže jsem občas ulít někam pryč a Eustác mě musel hledat. Asi v půlce začal mít problémy se zádama. Měl jsem o něj strach, protože v tom lese to fakt nebyla sranda. No, a já, jak jsem blbec celu noc nespál a hlavně vůbec neležel, tak mě ke konci dost bolely nohy. Taky sem vlastně nic nejed. Asi jsme vypadali dost hrozně. Přišli jsme na tu zastávku o hodinu dřív než jsme měli. Durch promočení, zmrzlý a neschopni pohybu. Zjistili jsme, že čekárna je zamčená. Už jsem si vybíral nejpohodlnější místo v tý nejmělkější louži, našťestí Eustác našel ňákou boudu. Byla to dobrá bouda. Na zemi byl koberec, lavička tam byla, akorát stěnama trochu profukovalo a stropem trochu protejkalo.

....Eustác si vyndal takový strašně sociální tepláky a navlík si je na sebe. Mně našťestí moje sociální kalhoty tak provlhly, že sem musel jet v těch lepších. Vzali jsme si každej jednu sušenku a dívali se hrozně dlouho na vteřinovku jak obíhá hodinky. Vlak měl zpoždění jenom asi hodinu, takže jsme brzy okusili teplíčka vlaku. Vlak měl jenom dva vozy, druhý byl plný až k prasknutí a ten první byl zas úplně prázdný. Sedli jsme si tedy do toho prázdného a radovali se, jak sme dobře vybrali. Ve Strakonících jsme se rozdělili o chleby, a jeli každý svým rychlíkem vstříc svému bydlišti.

To napsal Jonáš

RECENZE

Kniha, která stojí za přečtení

Nechali si vysvětlit, že se mají bát

Začnu provokací: Normalizace neskončila, jenom pokračuje jinými prostředky. Církev se ve svém jednání od okolí mentalitou a metodami příliš neliší, byť postupuje méně křiklavě.

Napsal jsem tvrdá slova, snad i trochu pohoršlivá. Nebudu ale zakrývat, že mě v posledních pěti, sedmi letech napadla nejednou. Cítíte-li to podobně, naleznete v nedávno vyšlé knize rozhovorů s Milošem Rejchrtem nejedno potvrzení. Ne, že by on sám někoho obviňoval; stačí když vypráví, jak to bylo.

Větu, kterou jsem zvolil za titlek tohoto povídání, jsem vybral z jedné z Rejchrtových odpovědí tazatelům (to jest Štěpánu Hájkovi a Michalu Plzákovi). Považuji ji za úžasně jasné a úsporné vyjádření toho, co mně v sedmdesátých a raných osmdesátých letech zneklidňovalo na dobře míněných radách mých učitelů, nadřízených a částečně i duchovních. Nebezpečí existují, strachy jsou na místě, ale jak moc jim dovolíme, aby nás ovládly? A co všechno lze jejich pomocí odůvodnit!

Rejchrtovo dosavadní putování životem se prizmatem knihy rozhovorů jeví být jako zápas o zachování a rozšíření veřejného prostoru. Nebudu zde jednotlivé zápasy líčit; kniha je natolik čtivá, že žádného převyprávění nepotřebuje. Spíše se pokouším o stručnou sumarizaci postojů a idejí, které se mi za Milošovým životaběhem rýsují. Jistě je to subjektivní, ale tak to chodí.

S trochou ironie lze říci, že si ke svému narození uměl vybrat správnou zemi. Je ho totiž tady potřeba. Stačí od nás trochu vytáhnout paty, aby člověk viděl, jak neobyčejná je ta podezřívavost, se kterou jsme si navykli oceňovat jasné, otevřené a odvážné chování. A na to se nabalují další jevy: záliba v nahrazování řádného jednání zákulisním předjednáváním, neochota nést kůži na trh, věčné zajišťování se a dojednávání podpory, mlžení a schovávání se za procedurální kroky. Zdá se to prostupovat všemi generacemi, a tak je na místě otázka, zda právě ten nedostatek ochoty negativní jevy otevřeně pojmenovat a veřejně jim čelit, a naopak ochota každého, kdo tak činí, vidět jako

rušitele pokoje, není tím nejtěživějším dědictvím normalizačních let, dědictvím, jež umožnilo tak úspěšný přechod od paternalistického systému s jedním ústředním centrem moci k systému klientskému, kde je takových center, jež se nepřehledně vzájemně proplétají, mnoho. Z toho všeho pak plyne jakési dusno, ve kterém nějak nevynikne ta spousta skvělých věcí, jež se zde přeci jen podaří.

Co s tím? Můžeme si přát, aby se slova "Neboj se, toliko věř" a "Dokonalá láska zahání strach" stala něčím více, než zbožnou frází. Anebo si můžeme přát, aby naše církev řádně a s důsledky reflektovala tu normalizační ustrašenost, dokud ji ještě uchováváme v paměti. Miloš Rejchrt, svědek civilního evangelia, by to jistě takhle nikdy neřekl. Přišlo by mu to, myslím, příliš patetické. Ale kdyby k tomu došlo, snad by to i on nazval zázrakem.

Kniha "Miloš Rejchrt - O něco svobodnější"

vyšla v nakladatelství Kalich, prodává se za 256 Kč a má 423 stran.

Aleš Drápal

NADACE KLÍČEK

Nadace Klíček - Hospic v Malejovicích

Milí přátelé, zveme Vás k televizní obrazovce, a to v neděli 26. ledna 2003 ve 14.40. V tento čas by měla Česká televize na svém prvním programu zařadit cca půl hodinový dokument Martina Pátka o proměnách Malejovické školy v dětský hospic.

Nedělní škola vyrobila kalendáře, Helena Petrová keramické dárečky. Před začátkem vánoční hry je děti nabízely návštěvníkům s žádostí o dar na dostavbu dětského hospicu v Malejovicích. Získaly tak 8.205 Kč.

SBOROVÉ ZPRÁVY

Filip Žilka

30. prosince 2002 se narodil Miriam a Ladislavu Žilkovým syn Filip.

Blahopřejeme!!!

Mladší dorost...

...pro děti cca 7 až 10 let se začíná scházet **ve čtvrtek po Biblické výchově**. Od 16 hodin má slovo (a **biblický program**) bratr farář, který určitě nezapomíná na **společné zpívání**, a poté - do 18 hodin - následuje čas pro **různé hry** a (časem i) nějaký "**klasický dorost'ácký program**" jako je třeba uzlování nebo další tábornické dovednosti. Srdečně zvou a bližší informace rádi poskytnou vedoucí

Petr Holas (776 155 161) a Katka Slabá (728 337 344)

Klíčová otázka

Mnozí jistě máte doma (v garáži, v dílně, na chatě, na chalupě...) na dně staré krabice od bot (posledního šuplíku u stolku, rezaté plechovky na okně, odložené pantofle...) sbírku různých klíčů k zámkům, které již neexistují nebo existují, ale nikdo již dávno neví kde. Klíče, které jsou k ničemu, ale nikdo je nevyhodí, protože co kdyby někdy k něčemu byly. A právě těchto starých zapomenutých klíčů se týká má otázka (či vlastně spíše *prosba*, ale to by se v nadpisu článku tak hezky nevyjímalo): Mohli byste mi pár takových klíčů věnovat? Pro účely táborové hry potřebuji shromáždit jednu až dvě stovky různých klíčů a zatím jich mám okolo dvacítky. Zájem mám o všechny *klasické staré klíče* (normální, dozické, malé, velké, rezavé...), nikoli však o klíče od *patentních zámků* ("FABka"), těch již mám dostatek. Vaše dary na "klíčovou sbírku" můžete vhazovat do označené krabice na stolečku s časopisy v chodbě našeho kostelíka. Předem díky moc za pomoc.

Michal Jungmann

[\[předchozí číslo\]](#) [\[jiné číslo\]](#)